

تباہی

♦ نویسنده: آریل توف
مترجم: محمد مهدی منافعی

انتشارات سوره سبز
تهران - ۱۳۹۳

انتشارات سوره سبز

- نویسند ه: آریل توف
- مترجم: محمد مهدی منافی
- ناشر: سوره سبز
- مدیر تولید: محسن صادق نیا
- ویراستار: سیمین پناهی فرد
- نویسنده چاپ: اول - ۱۳۹۳
- تعداد نسخه: ۳۰۰۰
- نویسنده چاپ: اول - ۱۳۹۳
- شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه
- شابک: ۸-۸۶-۶۳۰-۲
- قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

مراکز پخش:

✽ انتشارات سوره سبز - مدیریت: مرگانی
تهران - تقاطع خیابان ولی عصر - سبز
خیابان عیادی - شماره ۱۵ - واحد ۴
۰۹۱۲۵۱۳۱۲۶۸ / ۲-۰۹۱۲۵۱۳۱۲۶۸-۸۸۱۰۴۴۳۰

کتاب

کتاب آریل - ۱۹۴۲ م

Toaff

تباهی / نویسنده (آریل توف): مترجم: محمد مهدی منافی

تهران: سوره سبز، ۱۳۹۳

۲۷۲ صفحه. ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۱۰-۲

اتهام خون - اروپا - یهودیان — تعقیب و اید — اروپا

خون — جنبه های مذهبی — یهودیان

منافی، محمد مهدی ۱۳۶۴ مترجم

۱۳۹۲ ۲۹ت/۲/۵۸۵BM

۸۹۲۴/۳۰۵

۳۴۰۶۷۵۶

کلیه حقوق این اثر محفوظ است.

Suore Sabz In The Islamic Republic Of IRAN

نقل و چاپ نوشته ها با ذکر منبع آزاد است.

فهرست

فهرست	۵
سخن‌ناشیر	۷
مقدمه مترجم	۹
مقدمه نویسنده	۱۱
فصل ۱: در ونیز با امپراطور رم مقدس، دریش سوم	۲۱
فصل ۲: سالامونسینو دی پیووه سرمایه‌گذار، ولگر	۴۱
فصل ۳: آشر مرد یهودی ریشو	۵۱
فصل ۴: پورتونوبوفل - ولپدو - آرنایو - ماروستی	۶۹
فصل ۵: از آن دین گن تا رزنبورگ: قتل‌های آئینی یا افسانه‌های به سبک برادران گریم	۸۳
فصل ۶: استفاده‌های جادویی و درمانی خون	۱۰۵
فصل ۷: به صلیب کشیدن و هم نوع خواری مذهبی: از نوریچ تا فولدا	۱۲۷
فصل ۸: نمونه‌های قدیمی و حماسه پوریم	۱۴۳
فصل ۹: قربانی و ختنه: اهمیت پسح	۱۵۷
فصل ۱۰: خون، برص و قتل کودک در هاگادا	۱۷۵
فصل ۱۱: مراسم شام و فحاشی: سدار و نفرین‌ها	۱۹۵
فصل ۱۲: یاد بود هوای نفس	۲۰۵

فصل ۱۳: مردن و کشتن برای عشق به خدا	۳۲۱
فصل ۱۴: ژست‌ها و حرکات وقیح	۳۲۹
فصل ۱۵: آخرین دفاعیات ازرائیل	۳۴۱
فهرست منابع	۳۵۵
تایم‌های نشر انتشارات سوره سبز	۳۶۵

www.ketab.ir

سخن ناشر

آنجا که کاخ آما، انسان پیمهی قدرت بنا می‌شود، اولین شرط لازم برای ابتدایی‌ترین سنگ بناهای این کاخ آما، سرانجام زندگی است. به ندرت می‌توان پایگاه قدرت انسانی را دید که فارغ از حسابگری‌ها و محاسبات مربوط به معیشت، به مقصد و منظور رسیده باشد. قدرت، ثروثی باید و شاید می‌طلبد که چرخ دستگاه عریض و طویل این حاکمیت زورمندانه‌ی انسان بر انسانیت را بگرداند. صاحبان این چنین اندیشه‌ای، هر چه در شبکه‌ی درهم تنیده‌ی قدرتمندی ثروت معوشان فروتر است، بارها خشونت و قهر دست و پای وجدان شان را بیشتر خواهند بست.

تاریخ و اسنادش بارها و بارها، به رخمان کشیده‌اند که نه تنها نسبت به فضایل انسانی در سیطره‌ی تحکم این بنای قدرت واقع می‌شود که حتی مذهب هم دست به هرص نامتناهی ایشان برای دست یازیدن به قدرت زورمندانه شده است.

و این داستان ناخوشایند، از دیده‌ی منصفانه‌ی هیچ صاحب خردی، فارغ از جهت‌گیری‌ها و تعصبات مذهبی و قومی، پنهان نمانده است؛ تا آنجا که برآیند شعور تاریخ و جامعه بشری گراهی به قدرت رسیدن به این سبک تحقیر نگریسته است.

در این کتاب بر آن نیستیم که محکمه‌ای باشیم برای تأیید یا تکذیب آنچه واقع شده و یا در شرف وقوع است.

آنچه هست بازگویی بودن‌ها و حقایقی است مستند شده که مهر تأثیر صاحبان حق‌های تضییع شده را هم بر خود حک شده می‌بیند و بلاشک سوای گروه قلیل و مجهزی که رأس هرم قدرت زورمندانه را تشکیل داده‌اند، از تصور خارج می‌نماید که وجدانی هر چند نیمه آگاه هم بر این تصاحب قدرت صحنه بگذارد.

یهود از معدود اقوام شناخته شده‌ای است که برای حفظ قدرت به همه دستاویزهای ممکن الوده در مخیله بشری دست انداخته و به حق هم بیشترین و بهترین استفاده را از داشته‌ها برداشته است تا آنجا که در سایه دین موسی «نبی» حیطه نفوذش را گسترش داده و با تشکیل لابی‌ها و مافیای ثروت که از زیرساخت‌های اساسی برای به خدمت در آوردن هر صاحب قدرت ریشه درستی است نهایت استفاده را برده است.

در این مجرای تاریخ به دستکاری‌های عمدی و یا سهوی در تاریخ واقفیم؛ لیکن به شواهد اعتماد بیشتری می‌دانم بخشش از آنچه یهود برای حفظ قدرت در آموزه‌های سیاست مداری و قدرت طلبی و استبداد خود دارد را به دیده‌ی تحلیل می‌نگریم.

انتشارات سوره سبز

مقدمه مترجم

کتاب فوق تو من است. اثر ایتالیایی از زبان ایتالیایی به انگلیسی ترجمه شد و از حدود سال ۸۹ و در جریان فعالیت های جنگ نرم به طور اتفاقی به دست من رسید. در همان زمان تصمیم گرفتم این کتاب را ترجمه کنم؛ به ویژه که موضوع کتاب خاطراتی از دوران کودکی را برایم زنده می کرد. مادر بزرگ ها و پدر بزرگ ها به ما توصیه می کردند که از محله های یهودی ها دوری کنیم؛ زیرا آنها بچه دزد هستند و برایم این سؤال پیش آمد که آیا امروز در ایران هم چنین اتفاقاتی می افتد؟

قطعاً با گسترش دسترسی ها نحوه اجرای اعمال جنایتکارانه نیز در سراسر دنیا گسترش یافته، ولی حجم آن امری قابل تحقیق است.

در نهایت به تعدادی از دوستان پیشنهاد کردم تا به طور مشترک در هر یک فصل از این کتاب را ترجمه کنیم که با کم کاری ایشان این امر محقق نشد. در سال ۹۲ موفق شدم این ترجمه را به سامان برسانم.

ضمن تشکر از کمک های دوستان علی گلشاهی این کتاب را تقدیم می کنم به پدرم دکتر هادی منافی، برادرم شهید محمد منافی و تمامی افسران جنگ نرم.

در متن اصلی:

پروفسور توف تأکید می کند:

بله، یهودی ها عناصر فاسد و نفاق افکنی در جامعه هستند.

بله، یهودی‌ها پول را با نرخ ۴۰ درصد ربا می‌دهند و تقریباً فعالیت دیگری ندارند.

بله، یهودی‌ها عدالت را با رشوه‌های بزرگ خرید و فروش می‌کنند.

بله، یهودی‌ها انواع ورشکستگی جعلی و تقلب را انجام می‌دهند.

بله، هر گاه یهودی‌ها به ترور و مسموم کردن نیاز باشد، به آن‌ها متوسل می‌شوند.

بله، یهودی‌ها از شدت تنفر از مسیحی‌ها و دین مسیح حرص می‌خورند.

بله، یهودی‌ها برای قرن‌ها پسران مسیحی را در مقیاس زیاد می‌دزدیدند و بعد از اخته کردن به بازارها برده فروشی مسلمانان می‌فروختند.

بله، یهودی‌ها از خون انسان با وجود حرمت دینی در انواع جوشانده‌های طبیبی حتی برای دردهای کم استفاده می‌کردند و هنوز هم استفاده می‌کنند.

بله، یهودی‌ها برای روز انجمن مسیحیان برای شراب عید فصح استفاده می‌کنند.

بله، خون باید از بدن مسیحی که کمتر از ۷ سال سن دارند، گرفته شده باشد.

بله، خون باید توسط خانها برای آئینی تقدیس شود.

بله، یک تجارت بزرگ و سودآور در محصولات خونی ساختگی و خون حیوانات بوده و هست که برای هدف آن‌ها مناسب نیست.

بله، مسیحی‌ها سعی کردند خون پسران مسیحی را یهودی‌ها بفروشند، ولی این پیشنهاد رد شد؛ زیرا آن‌ها می‌ترسیدند که خون متعلق به خدا باشد. اما گفته می‌شود هیچ پسر مسیحی برای گرفتن خون کشته نشده!!! بلکه تمامی خون از پسران داوطلبانه بوده است.

[هر کس این را بخواند به سادگی خواهد خندید.]

تنها راه نجات این است که این اتهامات فقط علیه یهودی‌های سازمان‌یافته اعلام شده، ولی جالب است بدانید که سفاردی‌ها چقدر کثیف هستند و اگر شکنجاری بخواند می‌توانند آن را علنی کنند.

۱- توضیح مترجم: آشکنازی گروهی از یهودیان هستند که اصلیتی از اروپای شرقی و مرکزی دارند. محققان می‌گویند اکنون بیش از ۱۱ میلیون نفر از دودمان شکنجاری در ۶۷ کشور زندگی می‌کنند و ۸۰ تا ۹۰ درصد جمعیت یهودیان امروزی را تشکیل می‌دهند. به جز شکنجاری، گروه‌های دیگر یهودی وجود دارند که از جمله آن‌ها می‌توان به سفاردی (یهودیان اندلس) و میزراهی (یهودیان خاورمیانه، آسیای مرکزی و قفقاز) اشاره کرد. در اسرائیل امروزی

مقدمه نویسنده

بررسی و پاکسازیهایی که در زمینه قتل‌های آئینی صورت می‌گیرد، پیچیده است. اکثر محققان تنها به تأیید صورت‌های می‌پردازند که محققان قبلی مطرح کرده‌اند. اطلاعات مشخصی که در این مورد نیست، معمولاً دست کم گرفته شده یا به طور کلی نادیده گرفته می‌شود. به این ترتیب در چنین تحقیق‌هایی آنچه باید مورد اثبات قرار گیرد، از ابتدا کنار گذاشته می‌شود. این پیش‌فرض وجود دارد که نوع رفتار متفاوت در این زمینه خطرات و عواقبی به همراه خواهد داشت که به هر قیمتی باید از آن‌ها پرهیز کرد. تردیدی نیست که کلیت اعتراف متهمان که تنها در موارد تناقضاتی در آن دیده می‌شود که اهمیت چندانی ندارد، از سوی قاضی‌ها و افکار عمومی به عنوان «پاراکسی» - از این که یهودیان که به یوایی و گستردگی معروف بودند در نظر گرفته شدند که با سوءحشtnاک و ظالمانه ای را برای نشان دادن تنفر خود از دین مسیحیت انجام می‌دادند - معمولاً به عنوان قتل‌های مذهبی مانند بد زبانی به مسیح و هم نوع خواری از ابتدا در آئین آن‌ها وجود داشت و در ذهن قاضی‌ها و بازجویان احتمال اعترافات همسان و ساختگی را تقویت می‌کرد که منجر به واکنش شدید از سوی آن‌ها و قتل عام متهمان می‌شد؛ اگر چه تلاش‌هایی برای بازسازی مکانیسم

معمولاً به همه غیر اشکنازی‌ها، سفاردی گفته می‌شود. بسیاری از غیر اشکنازی‌های اسرائیل معتقدند اشکنازی‌ها علیه آن‌ها تبعیض نژادی صورت می‌دهند.

گمان می‌رود اشکنازی‌ها در قرون اول یا دوم از خاورمیانه به ایتالیا نقل مکان کرده باشند و سپس به اروپای شرقی مهاجرت کرده و همان‌جا به گفته دانشمندان، جمعیت آن‌ها در قرن سیزدهم میلادی به شدت رشد کرد. در اروپای مرکزی و شرقی، بسیاری از آن‌ها به زبان ییدیشی سخن می‌گویند.

های ایدئولوژیکی و عقاید مذهبی و خرافی صورت گرفته است و توجیهات مذهبی و خرافی نیز در بازجویی از یهودیان متهم به انجام مراسم وحشتناک خون‌خواری مطرح شده است. به‌ویژه در کشورهای آلمانی زبان اروپا اما هنوز تلاشی برای درک عقاید مردان و زنانی که متهم به قتل مذهبی شده‌اند یا افرادی که آن‌ها را متهم کرده‌اند یا به مسیح بد‌زبانی کرده‌اند یا مرتکب خون‌خواری همتوفاگی یا ممنوع‌خواری شده‌اند، صورت نگرفته است. از طرف دیگر اگر دربارهٔ اولین مورد قتل مذهبی که در نورتویچ انگلیس در سال ۱۹۷۵م صورت گرفت یا مورد مشابه خون‌خواری که در ترنت ایتالیا در سال ۱۹۷۵م انجام شد، بخواهیم بپرسیم، باقی اسناد و متون باقیمانده از دادگاه‌ها که معمولاً به صورت «اسناد تاریخی» یاد می‌شوند، به شکل قابل قبول انگلیسی و آمریکایی از جاشوا تراچتبرگ تا رانی پوچیا سیا جادو و جادوگری یکی از زمینه‌های اصلی تحت بررسی بوده است. این راهکار به دلایل متفاوتی در میان حاضرین و باره مورد توجه قرار گرفته است، اما این‌طور به نظر می‌رسد این مسئله از اهمیت سیاسی برخوردار است، لزوماً محققان ریزین را با پاسخ‌های سطحی و ظاهری قانع نمی‌سازد. تمام مطالباتی که در مورد یهودیان و اتهام خون‌خواری آن‌ها صورت گرفته است، این همه را ایدئولوژیک و متعصب به عاملان تنفر از مسیحیان و منفی‌بافی مذهبی و سیاسی و خصومت نژادپرستانه و بیگانه‌ستیزی و تنفر از اقلیت‌ها نشان داده است و توجه خاصی به یهودیان و آئین ایدئولوژی رفتار آن‌ها نشده است؛ حتی زمانی که اتهاماتی علیه آن‌ها مطرح شده بر اعتراف کردند نه تنها الگوهای رفتاری این یهودیان مورد توجه قرار نگرفته است، بلکه مورد علاقه و توجه و یا تحقیقات جدی نیز نبوده است و حتی این الگوهای رفتاری به سادگی انکار شده‌اند. به صورتیکه انگار این رفتارها وجود نداشته‌اند یا تنها زائیدهٔ ذهن ضد یهود و بیمار سیاسی است. نکتهٔ فکری و متعصب می‌باشد. اگر چه درک این اعمال سخت است، اما زمانی که صحت آن‌ها مشخص شود، باید توسط محققان معتبر مورد تحقیق و بررسی جدی قرار گیرد.

محکومیت یا توجیه این مراسم را نمی‌توان به عهدهٔ محققان گذاشت. محققان باید مختار باشند تا در زمینهٔ انگیزه‌های تاریخی و مذهبی و فرضی یا واقعی این یهودیان تحقیق کنند. بهانه‌های کورکورانه درست به اندازهٔ محکوم ساختن‌های کورکورانه یهودیان بی‌نتیجه

است؛ زیرا نمی تواند مطلب تازه‌ای به مطالبی که در ذهن مشاهده گر وجود دارد، اضافه کند. به دلیل فرار از تعریف واقعی مراسم مذهبی قتل کودک و یافتن ریشه های آن که در مذهب است محققان مسیحی و یهودی چه مخالف و چه موافق یهودیت نتوانسته اند در این زمینه نظری متقن بدهند. اطلاق واژه «ضد یهودیت» به هر تحقیقی درباره تاریخ و سنت یهود باید کنار گذاشته شود. زمانی که سؤالات «یک طرفه» باشد نیازمند پاسخ های «یک طرفه» هستند و زمانی که سایه «ضد یهودیت» بر هر راهکار هدفمند در تحقیق و ارتباط با یهودیان کنونی کند، تحقیقات بخش ارزشمند خود را از دست می دهند. به این ترتیب این تحقیقات به «نظاره های هدایت شده» تبدیل می شوند که بر اساس سابقه ای غیر واقعی و افسانه ای صورت گرفته که واکنش مطلوب و از پیش تعیین شده ای را برمی انگیزند (۲) همانطور که تاکنون، باید رفتارهای یهودیانی را که به اتهام قتل مذهبی محاکمه یا اعدام شدند، نادیده گرفت. مکتوبات از خود پیرسیم آیا «اعترافات» متهمان نشان دهنده حوادث واقعی است یا تنها انعکاس عقایدی است که زمینه ای سمبولیک از افسانه و جادو ایجاد کرده که باید مورد بررسی قرار گیرد؟ با عبارت دیگر: آیا این «اعترافات» نشان دهنده عقاید خشی قاضی ها و روحانیون همراه با رسوم و تعصباتشان است یا این که نشان دهنده عقاید متهمان است؟ حل این مسائل به راحتی صورت نمی گیرد اما شاید غیر ممکن نیز نباشد. بنابراین ابتدا باید در مورد گرایش های ذهنی یهودان تحقیق کرد، در مورد تراژدی قربانی کردن مذهبی همراه با عقاید مذهبی و خرافات با سریال ادوینی که مطرح شده است. همچنین توجه خاصی باید به زمینه منطقه ای و تاریخی از آن زمان زبان در هر دو دامنه آلپ در دوره زمانی اولین جنگ های صلیبی تا قرون وسطی شود. ما باید در مورد عقاید موجود یهودیان در مورد قتل های مذهبی تحقیق کنیم که مراسم پسر (قصص) معروف است، تحقیق کنیم و به اهمیت چنین عقایدی پی ببریم. اسناد دادگاه به ویژه گزارشات مفصل مربوط به قتل سیمون کوچک در ترنت را نمی توان به طور کلی کنار گذاشت، تنها به این دلیل که: ممکن است بر اساس فرضیات قضات باشند که مدعی اند اسنادی را در این زمینه به دست آورده اند و اعترافات را دست کاری کرده اند تا مطمئن شوند با تئوری های ضد یهودی که در آن زمان شایع بود، مطابق باشند. مطالعه دقیق اسناد

دادگاه به صورت ظاهری و محتوایی نشان دهنده شواهد بسیاری از وقایع مراسم و فعالیت- های مذهبی و گرایش های ذهنی است که مختص یک ناحیه خاص و ویژه دنیای یهود هستند و نمی توان تنها آن ها را مربوط به فرضیات و ذهنیات قاضی دانست و به این بهانه آن ها را رد کرد. بررسی شفاف و بی غرضانه این عناصر می تواند به بازسازی عقاید یهودیان در زمینه قربانی کردن کودک - واقعی یا فرضی - و همچنین گرایش های آن ها که بر اساس این تزلزل ناپذیرشان به وستگاری و انتقام از مسیحیان، نشأت گرفته از خون و زجر است کمک می کند. در دنیای یهودی - آلمانی و در طول زمان جریان های عمیقی که ایجاد شده - است چهار چوب اساسی قوانین یهود را تغییر داده و شکل و معنای آن را عوض کرده است. در این بخش است یهود باید توجیهات مذهبی توهین و تمسخر دین مسیحیت را جستجو کرد - دوره - اسم مذهبی با هدف احیای انتقام از دشمنان تاریخی اسرائیل: فرعون^۱ - آمالک^۲ - و - همل^۴ و عیسی^۵ صورت گرفته.

به طور تناقض آمیزی در این دوره دیده و غیر یکسان عناصری از مذهب مسیحیت را نیز می توان یافت که به گذشته برگشته اند. گاهی به صورت ناخود آگاه ، اما مداوم تغییر جهت داده اند و در عقاید یهودیان جهش ایجاد و شکل و معنای جدیدی به وجود آورده اند. در نهایت این عقاید سمبلیک به طور ناهنجار در یهودت تحریف می شوند و توسط عناصر پایه ای به طور عمیق نفوذ می کنند و ویژگی ها و مشخصه های خصمانه یک دین منفور به طور ناخواسته توسط همان مسیحی آزاران قسم خورده است. بنابراین باید بدانیم «اعترافات» موجود مربوط به قتل کودکان در شب مراسم پسر (فصح) شهادت های مربوط به استفاده از خون مسیحیان در مراسم شام پسر (فصح) در واقع نشان دهنده عقاید و افکاری است که ریشه در گذشته دور دارند.

1. Pharaoh
2. Ammaiek
3. Edom
4. Haman
5. Jesus

این مراسم واقعی است که اتفاق افتاده است و به اشکال توصیف شده و با فرمول کم و بیش یکسانی همراه با جادوگری و خرافات صورت گرفته بخشی از عقاید و ذهنیات یهودیان را تشکیل می‌دهد. باز هم تکرار می‌کنم که به هر حال ما باید از این راه آسان صرف نظر کنیم که این محاکمه‌ها و شهادت‌های ارائه شده را تنها تجسم عقاید خرافات و ترس قاضی‌ها یا افکار عمومی بدانیم یا این که آن‌ها را در نتیجه شکنجه‌های شدیدی بدانیم که به صورت فیزیکی یا روانی بر متهمان صورت گرفته است. این روش منجر به کنار گذاشتن شهادت‌ها می‌شود و آن‌ها را به شکل اسناد بی‌ارزشی که اساس حقیقی ندارند، در می‌آورد. «نظری گریم با این استثنا که» تعصبات جامعه مسیحی را نشان می‌دهد که در یهودیان انعکاس تصویر مخدوش ضعف‌های خود را می‌بیند. به نظر می‌رسد این فعالیت از نظر بسیاری از محققان علمی محققان مشهور مطلع و با خلوص نیست که به این مسئله دشوار پرداخت، ممنوع بود. ابتدا برین لان مویر به این امر پرداخت و از حقایق نوروپ انگلستان شروع کرد و به سبب شیطان و خون‌خواری مذهبی را دو فاز جدا در تاریخ در نظر گرفت که ساخته ذهن گروه‌های مسنوب به کلیساست و یهودیان را از چنین اتهامی مبرا کرد. (۳) پس از لان مویر و ویلهارد پل بهشت و دیگو کوالیگیونی و ولف گانگ ترو و رانی پوجیا هسیا علیرغم بررسی پدیده قتل مذهبی در داک و نظریه‌های متفاوت در این زمینه از زمان قرون وسطی تا کنون و توجه خاص به این مسائل که های ترنت این مسئله را به‌طور کلی بی‌اساس و نشانی از خشونت اکثریت جامعه نسبت به اقلیت یهودی جامعه دانسته‌اند. (۴) طبق نظر این محققان روش‌های شکنجه و آزار متهمان بر نهادهای دوجویان را به هدف گرفتن اعترافی هماهنگ و از پیش تعیین شده می‌رساند. از نظر این‌ها با توجه به روش‌های متفاوت از جمله شکنجه برای وادار ساختن متهمان به اعتراف این مسئله صورت گرفته که آن‌ها قربانی را دزدیده و سپس بر اساس مراسم یهودی او را شکنجه کرده و به قتل رساندند. گفته می‌شود این اعترافات غیر قابل باور است؛ زیرا قتل‌ها برای این صورت گرفت که خون مسیحی مصرف شود، در حالی که در کتاب مقدس مصرف آن منع شده است و همه یهودیان با وسواس زیاد از این قانون تبعیت می‌کردند.

در مورد شکنجه باید گفت استفاده از آن در شهرهای شمالی ایتالیا حداقل از آغاز قرن سیزدهم به بعد عادی بود و نه تنها در تئوری، بلکه در کتب نیز آمده بود. شکنجه به عنوان ابزاری برای کشف حقیقت در مواردی که توسط پودستا عالیجناب (قاضی القضاة) و قاضی‌ها ضروری تشخیص داده می‌شد، در حضور عوامل معتبر صورت می‌گرفت. اعترافاتی که به این ترتیب گرفته می‌شد، تنها زمانی معتبر است که متهم در شرایط عادی یعنی در فقدان شکنجه فیزیکی یا حتی تهدید به شکنجه دوباره آن را تأیید می‌کرد. (۵) این آزمون درسی اگر چه امروزه از نظر ما غیر قابل قبول است، اما در آن زمان عادی تلقی می‌شد. به نظر می‌رسد در مورد محاکمه‌های ترنت به اجرا در می‌آمد. اسرائیل یووال با ادامه مطالعه پیش‌بینی سول روث (۶) متقدانه تر و روشنفکرتر به نظر می‌رسد. یووال بر ارتباط بین اتهام «خوردن و آشامیدن» و پدیده قتل‌های دسته جمعی و قتل کودکان در جوامع یهودیان آلمانی در دوره اولیه جنگ‌ها صلیبی تأکید می‌کند. این تصویری است که در نتیجه واکنش خشن یهودیان آشکاری به جامعه مسیحی اطرافشان صورت می‌گیرد؛ واکنشی که نه تنها در مراسم مذهبی نمود می‌یابد بلکه یهودیان را قادر می‌سازد خدا را به اجبار وارد انتقام‌گیری از مسیحیان کند. (۷) یووال مالکیل اخیراً به اهمیتی که به این پدیده در میدرایش داده شده است، اشاره دارد و بدین‌صحنه را در هاگاداپسور اشاره می‌کند که در جوامع یهودی آلمان وجود دارد. در این صحنه فوین شان داده شده است که در حمام خون کودکان یهودی قرار گرفته است تا سلامتی خود را بازیابند. (۸) این پیام که بدون تردید نشان‌دهنده تأثیر درمان‌کننده و مفید خون کودکان است. به صورت وارونه نشان داده شده است. این ما یهودیان نیستیم که این اقدامات را انجام داده‌ایم. دشمنان اسرائیل در تاریخ نیز متهم به این رفتار بوده‌اند که در آن کودکان یهودی قربانیان این اقدام بودند. این که قتل‌هایی که در زمان مراسم پسور (فصح) صورت گرفت، تنها نشان‌دهنده افسانه است یا مربوط به مراسمی است که گروه‌های خاصی به شکل عبادت انجام می‌دادند، باید مورد تحقیق و بررسی جامعه‌ای قرار گیرد و وجود این پدیده را در صورت اثبات باید در زمینه تاریخی و مذهبی و اجتماعی خاص خود در نظر گرفت به همراه خصوصیات ویژه جغرافیایی که در مکان‌های دیگر نمی‌توان یافت. به عبارت دیگر باید بکشیم عناصر مشابه و تجربه‌های

مذهبی - تاریخی یکسانی را بیابیم که نشان دهنده قتل کودکان مسیحی به عنوان مراسمی مذهبی در دوره خاصی از زمان و در محدوده جغرافیایی خاصی مثلاً نواحی آلمانی زبان دامنه های آلپ در سیزدهمین ایتالیا و آلمان یا هر مکانی که نژادی از نژاد یهودیان آلمان در دوره زمانی بین قرون وسطی و اوایل دوره مدرن وجود دارد و به عنوان بخشی از باور گروهی از یهودیان و خواست آن‌ها از خدا یا فشار غیر منطقی برای این درخواست از خدا هم با کشتارهای دسته جمعی و قتل کودک «برای عشق به خدا» در طول دوران جنگ‌های صلیبی باشد. در این تحقیق نباید یافتن رسوم و سنت‌های جدیدی که در مکان‌های دیگری دیده نمی‌شود ما را شگفت زده کند. تجربه‌هایی که نشان می‌دهد عمیق‌تر از قوانین مذهبی هستند. اگر چه ممکن است در عمل با یکدیگر در تضاد نیز باشند و همراه با توجیهات لازم متناسب باشند. عمل و عکس العمل: خشونت ذاتی و درونی که طی آن کودکان بی گناه و بی‌گناه قربان عشق و انتقام خدا می‌شوند. خون کودکان که محراب خدا را شستشو می‌دهند به عنوان نظریه گرفته می‌شوند که از خدا می‌خواهند افرادی را حفظ و افرادی را مجازات کنند در این میان باید این نکته را نیز در نظر داشته باشیم که در جوامع یهودی آلمانی زبان، که این سنت‌ها آن نشأت گرفته است به تدریج سنت‌ها تحریف شده و در طول زمان تغییر یافته و در نهایت جایگزین مراسم مذهبی هالاکا یهودیان شد. به علاوه رسوم قدیمی که ریشه عمیقی در باورهای آن‌ها داشتند، با جادو و عناصر کیمیاگری مخلوط شده و ترکیبی خشن را بانیاد گرامر مذهبی ایجاد کردند. به نظر من تردیدی نیست که پس از گسترش این رسم تصویر قتل کودکان که توسط یهودیان سرعت پیدا کرد، سپس یهودیان مرتباً به قتل کودک محکوم شدند و بیشتر مواقع این اتهامات اشتباه بود، به‌ویژه اتهاماتی که در فصل بهار مطرح می‌شد. به این ترتیب کاردنیال لورنزو گانگانی و بعدها پاپ کلمنت شانزدهم در گزارش معروف خود مورد توجیهات و تمایزات درست عمل کردند. (۱۰) اسناد محاکمه‌های قتل‌های مذهبی را باید با دقت و احتیاط زیاد بررسی کرد. کارلو گنیزبرگ در ارتباط با محاکمه‌های ساختگی به این نکته اشاره می‌کند که متهمان یا قربانیان در محاکمه‌های نمایشی از این قبیل در نهایت، هویت اجتماعی خود را از دست می‌دهند که در نتیجه شرکت در بازجویی‌های خشونت آمیزی

است که توسط بازجوها صورت می‌گیرد. به نوعی می‌توان آن را «تأثیر استکهلم» قرون وسطایی در نظر گرفت. (اگر فردی با یافته های این خشونت تاریخی قانع نشود، باید به موارد نادری توجه کند که تنها به صورت پرسش و پاسخ مطرح نمی‌شود، بلکه به شکلی جامع بیان شده و از فرهنگ اعتراف گیری اجباری دور بوده است. (۱۱) محاکمه های ترنت اسناد ارزشمندی از این نوع به دست می‌دهد. اسناد این محاکمه ها به ویژه مطالب و تغییراتی در ساختار کلی آن وجود دارد، به محقق اجازه می‌دهد دریابد نه تنها در فرم بلکه در محتوا اطلاعاتی که متهمان ارائه می‌دهند و مطالبی که بازجویان به آن‌ها القاء می‌کنند تا چه حد تفاوت وجود دارد و این موضوع کاملاً واضح و روشن است. این حقیقت را نمی‌توان به روش طبیعتی‌های اولیه یا تعصبات ایدئولوژیک کنار گذاشت و تفاوت‌های موجود را نادیده گرفت. در بیشتر موارد سخنان متهمان برای قاضی‌ها قابل فهم نبود. معمولاً به این دلیل که سخنان آنها پر از کلمات عبری بود که با لهجه غلیظ آلمانی تلفظ می‌شد و مخصوص جامعه یهودیان آلمانی بود و حتی یهودیان ایتالیایی نیز آن را درک نمی‌کردند. (۱۲) در موارد دیگر به دلیل این که سخنان آن‌ها به مفاهیمی مربوط بود که طبیعت ایدئولوژیکی داشتند، کاملاً برای مسئولان بیگانه بود. واضح است که در این محاکمه‌ها نمی‌توانیم سخنان موجود را با این بهانه که اعترافات القاء قاضی‌ها یا فرضیات آن‌هاست، رد کنیم. کنار گذاشتن آن‌ها به عنوان اسناد بی ارزش که ساختگی است و ساخته ذهن متهمانی است که تحت شکنجه و آزار قرار گرفته‌اند و تنها خواست تأیید سخنان بازجویان‌شان بودند، نمی‌تواند نقطه شروع خوبی برای کندوکاو در این زمینه حقیقی برای تحقیق موجود باشد. نتیجه گیری به هر شکلی که باشد، یابد پس از بررسی دقیق و بالغه کامل همه شواهد موجود و استفاده از تمامی منابع به شکلی قانع کننده صورت گیرد.

مطالعه حاضر بدون مشاوره نقد و بررسی و بحث دنی نیسیم دوست قدیس من ممکن نبود که تجربه ارزشمندش به عنوان یک محقق و کتاب شناس و همچنین آگاه از تاریخ و رسوم جامعه یهودی منطقه «ونتو» و به ویژه «پادوآ» کمک شایانی به من کرد. نتیجه گیری این تحقیق تنها متعلق به بنده است و تردیدی ندارم که افرادی که در بالا ذکر شدند، با اینجانب اختلاف نظر دارند. در مورد فصلی که درباره یهودیان و نیز نوشته‌ام، بحث‌های طولانی مدتی

با رینی مولر داشتم که پیشنهادهای ارزشمندی به من داد. سپس مخصوص خود را نثار افراد زیر می‌کنم که در دستیابی به اسناد قدیمی و ادبی کمک شایانی به من کردند و به خاطر تشویق‌ها و انتقاداتشان: دیگو کواگلیونی، جیان ماریان وارانینی، راشل اسکورو، میرام دیوید، الیوت هورووتیز، جودیت دیسون، بوریس کوتلرمان و ایتادریفوس سپس از دانشجویانی دارم که فعالانه در سمینارهای من در دانشکده تاریخ یهود دانشگاه بارایلان برگزیده شدند، شرکت کردند. (۲۰۰۱-۲۰۰۲ و ۲۰۰۵-۲۰۰۶) که من در آن سمینارها نتایج اولیه تحقیقاتم را مطرح کردم، اما در انتها می‌خواهم از «اوگو برتی» تشکر کنم که مرا تشویق کرد این تحقیق را به عهده بگیرم و در کنار زدن مشکلاتی که از ابتدا بر سر راه این تحقیق وجود داشت کمک مؤثری به من کرد و همواره مشوق من بود.

www.ketab.ir